

Narodni list

Pučki list za politiku i pouku.

„Narodni bez narodnosti jest tielo bez kosti!“

Za oglase plaća se 10 helera po redak-
ci, na više puta po pogodbi.

Oglasi šilja se na g. Raše pl. Marochino
u Opatiji.

Rukopisi se ne vraćaju. — Nefrankirani
listovi se ne primaju.

Br. 2.

Volosko-Opatija u četvrtak 29. studenoga 1900.

God. I.

Ljudi, ki ste pametni, ne verujte Krstiću!

1. Krstić je vredan za beći i zlo delo storit.

Carsko kraljevski poglavar Fabiani napisal je i podpisal, da je Krstić vredan za beći storit i takove dela, za ke se gre va pržun. Isti ta carski čovek rekao je, da je Krstić naprasita karaktera i da ne uživa najbolji glas, a još je isti carski kapitan napisal i podpisal, da je Krstić bil više puta kaštigan od pulicije, i da je bil z Reki izagnan, i da je on vredan ofendit i impiegate, kada obavljaju dužnosti svoje službe, a još je na kraju ta isti carsko kraljevski kapitan Fabiani napisal i podpisal da je Krstiću i drugačeje poštenje mađano, tako da on žive dugo od svoje zakonite ženi i da se za svoju familju niš ne skrbi. To je rekao gospodin Fabiani, ki je bil prvo na Voloskem, a sada je cesarski kraljevski kunziljer od governa va Trste, a to isto je potvrdil i neki dan. Dunke već je to dosti ča je o Krstiću napisal i podpisal ta veli cesarski čovek, pa da se svaki od njega obrne i da ga se dugo drži.

2. Krstić veliki Hrvat. Njemu je hrvatsko ime sveto.

I urebei znaju, da je Krstić bil jedanput veli i strahoviti Hrvat i da je v Reke z revolverom v ruke strašil one, ki bi bili samo ča progovorili proti hrvatskemu jeziku. On je va svojoj „Krivom Sloge“ od 15. jenara 1896, dunke pred četire leta, pisal, da kako mogu njega, jednog Hrvata iz Dalmacije, smatrati tuđincem va Kastve, ki da je matios hrvatsva va Istre. Va istoj njegovoj Sloge od 1. febrara 1896 on i vaspeta zove sebe Hrvat-Dalmatinac, pače tu spominje kako mu je hrvatsko ime — sveto. Čitajte „Pravu Slogu“ od onega dneva, pak čete to nać na drugoj kolonice prve strani. A va broje od 1. marča 1896, kad je čul da je umrl veliki i slavni Hrvat Ante Starčević, Krstić je pisal ovako:

„Pod dojmom tako velike nesreće, koja je stigla njegovom smrću hrvatski narod, mi (to će reć Krstić) sa vrolim suzama na očima dielimo saučesće sa svim onim plemenitim, iskrenim i nehinjenim patriotima, kojima je prvo i glavno geslo jednog Ante Starčevića, to jest sreća i sloboda hrvatskoga naroda!“ Tako je pisal Krstić 1. marča 1896. Najdite mi jednega većega Hrvatina — nego je to on bil na 1. marča 1896.

3. Krstić veliki Talijan. Njega Talijani mastno plaćaju.

Ma to je bilo pervega marča 1896, no šest meseci za tem zapuhal je posve drugi vetar i na Krstićevem tele se je promenila svaka i najmanja dlaka. On je najedanput storil jedan silni salto mortale i skočil mej Talijane, i počel im je služit za plaću — on je postal njihov plaćenik. Da je temu tako, svedoči nam list „Prava Sloga“, ku je počel štampevat još istoga leta 1896, a najbolje nam to svedoči list ča mu ga je pisal Mate Campitelli, kapo od svih istarskeh Talijani, čovek ki je na gorke suze plakal, kada su talijanskega kralja ubili, a za našom kraljicom, kada ju je Talijan ubil, se more reć, da se ni ni škomponil.

Tu vam je najprvo pismo, kako ga je na 21. novembra 1896 ta Campitelli pisal Krstiću.

Parenzo 21 Novembre 1896.

Pregiatissimo Sig. Dottore!

Quando Ella fu qui, io dichiarava che per la pubblicazione del giornale di cui intendeva imprendere la Redazione, io avrei eventualmente contribuito fino a fior. 20 almeno per periodo da Lei richiesto per 4 mesi.

Poi s'accordarono meglio col dr. Cleva ed il dr. Amoroso i quali assunsero cumulativamente di fornirLe per l'epoca suddetta mensili fior. 100 non calcolando quelli che Le potrebbero essere forniti da Pola.

Dopo io non La vidi; epperò i due Signori, a completare la predetta cifra di fiorini 100 mi dissero, che bastava dassi loro mensilmente fiorini dieci che pagai anche per primo mese.

Non so, se quando Ella mi dresse la Sua dei 9 corr. fosse ancora in possesso di fior. 100 speditoLe per l. mese dal dr. Cleva nei quali erano compresi, come dissi, 10 dei miei.

Dopo ciò, se fosse per occorrerLe l'intiero importo, cui io mi dichiarava disposto di contribuire, e ne avesse fatto calcolo, io oltre i fior. 10 che verso e verserò al dr. Cleva, sono pronto a rimetterLe mensilmente, dietro un gentile Suo avviso gli altri fior. 10.

Io non ricevetti, ma ho veduto il L. Num. del giornale.

Mi dicono che come il programma anche il giornale abbia una lingua troppo corretta ed alta, chè non è compresa dal popolo.

Cerchi perciò di usare d'una lingua più popolare.

Giacchè, solo se inteso dalla generalità, il nuovo giornale potrà conseguire l'intero suo scopo.

Stia sano, e buona fortuna!

D.mo dr. Campitelli m. p.

To bi hrvatski, po našu, bilo ovako:

Velećenjeni gospodin duhtor Krstić!

Kada ste bil ovde, rekao sam Vam, da bim Vam davat za foj, kega čete Vi štampevat, do 20 fjinini barem za vreme od četiri meseca, kako ste Vi oteli.

Zatim smo se bolje sporazumeli s duhtorom Clevom i s duhtorom Amorosom, ki su skupno na se zeli, da te Vam davat 100 fjinini na mesec za celo vreme, ne računajuc ono, ča bi Vam se moglo davat s Pula.

Pokle ja Vas već videl nisam; oni dva gospodina su mi pak rekli, da za skupiti rečenih 100 fjinini, dosta je da ja davam 10 fjinini na mesec, pak ja sam ih već i dal za prvi mesec.

Kada ste mi pisali na dan 9. ovega, neznam, ako ste već imeli v rukah onih 100 fjinini, keh Vam je za prvi mesec poslal duhtor Cleva i va keh je bilo i onih mojih 10 fjinini.

Ako Vam pak kasneje bude za potrebu imet celu onu sumu, ku sam ja obećal, da ču Vam davat, i ako ste na nju računali, ja sam pripravan i povrh onih 10 fjinini keh davam, davat dohtoru Clevi i drugeh 10 fjinini na mesec, samo ako mi to dobrohotno javita.

Ja nisam prijel 1. broj Vašega foja („Prave Sloge“) ma sam ga videl.

Govore mi, da kako program tako je i foj pisan preveć čistim i visokim jezikom, kako puk ne razume. Gledajte za to, da rabite više pučki jezik, jer samo ako budu svi razumeli, novi će foj moć prit do onega zaš ga se piše.

Budite zdravi i dobra sreća.

Odani Vam duhtor Campitelli.

Krstić govori da je ovo pismo falsifikano. Neka nas tuži, ako je vredan, ter on je albukat, zna dobro, da kad bi ovo pismo bilo falsifikano, da bimo mi dobili najmanje pet do šest let pržuna. Neka nas tuži, ako miali da je falsifikano, pak čemo se onputa gledat. A ča stoji va tem pisme? Va tem pisme stoji, da su njega leta 1896 gospoda iz Parenza mastno plaćali, samo da i dalje truju naš puk s onom njegovom „Krivom Slogom“, a plaćali su ga i oni z Pula

i oni z Trsta. A iz tega pisma se vidi, da je Krstić moral pisat va svojoj „Nesloge“ jušto onako, kako su to oteli Talijani, pak i pravo je tako — oni su ga plaćali — oni su za to bili njegovi gospodari — i on je moral tanceat onako kako su mu oni sopli, a naši mački su pak tanceali kako je on sopal i kako su oni z Poreča sekundali. Campitelli mu prigovara za prvi broj, ki je prišal vanka va novembre 1896, da je lepo i čisto pisan — pak mu je svetoval neka piše više nizko, a mi znamo da ga je va tem Krstić dobro poslušal. Dunke kako je lahko videt, Krstić je za talijansku plaću mutil naš nebogi puk. To je dokazano. I u istinu ni bilo pogrde, ke ni taj plaćeni agitator talijanski hitil na naše najdičnije ljude, počet od velezaslužnih naših zastupnika Spinčića i Laginje pak do one naše korenike dra. Janežića, a znamo da kraj tega ni pozabil ni našega urednika, ki de rešto mare za njegove uvrede kako i za ono blato ko njim se taka za podplat.

4. Krstić sopet Hrvat. Njegovo pismo duhtoru Stangeru. Pita 1000 fjinini.

I tako je stvar tekla dalje. Nego kako je Bartulić bil zbran na način kako već sami znate, puli Talijani je ohladnela volja za plaćat Krstića. Ta je njihova volja ohladnela i z razloga, ča njemu ni bilo nikada dosta beći. On je zapal opet va mižeriju — njegovi su ga počeli abandonevat — on je počel mislet, ča će bit z njega, pak va onem prvem strahe šal vam je on doma va Dalmaciju — va svoje mesto, kade se je rodil. Oni dični ljudi, znajuć za sramot ku njim je storil — već su bili pripravn, da ga zgrabe. Na to je on pal na kolena i počel ih molit oproštenja i obećal njim je sve na gorke suzi, da on ne će nikada više pisat „Prave Sloge“ i da će se popraviti; da će popraviti ono ča je sagrešil. Ja on im je obećal, da će bit njegova skrb, da Rukavčane vaspet pomiri i da im pokaže kako ih je zapeljil. Na to je prosil, da neka mu daju jednega čoveka ki će s njim poč na Volosko, da mu bude laglje vaspet se približit našem ljudem, keh je prvo tako grdo uvredil. I dali su mu tega čoveka, a ta je bil gosp. Vukić, njegov domorođac, i ta gospodin je toliko storil, da je Krstića prijel duhtor Stanger na Voloskem, pred kem je Krstić molil oproštenja i celu uru se kajal za zlo ko je storil. Na to mu je Krstić napisal ov list:

Veleučenom gospodinu
dru. A. Stangeru, odvjetniku
Volosko.

Ozirom na naš današnji dogovor, zahvaljujem Vam, što mi podadoste priliku, da Vam izkažem moje **izvorno čuvstvo Hrvata**. Uvjeravam Vas, da od danas biti će moja prva i zadnja dužnost da budem na korist **našoj hrvatskoj stvari**, da, biti ću Vam brat po krvi i po srcu.

Zdravstvujte.

Matulji, 25. novembra 1897.

Ivan dr. Krstić.

Treba da Vam morda stumačim ov list. Ja mislim da ne — va njem je sve čaro. Krstić obećaje, da će bit njegova prva i zadnja dužnost da bude na korist našoj hrvatskoj stvari, proti ke je va svoje vreme izragal svega i svučesa. Nego to ni duralo puno. Kako je prvo Krstić trgovač s Talijani, tako je sada otel trgovat i s nami — on Vam je naime otel da mu dr. Stanger da 1000 (tisuće) fiorini, pak da će vaspeta bit sve va rede, a kako nam ne treba plaćenih ljudi, da se za našu stvar bore, jer je naša stvar sama od sebe sveta i pravedna, on videć to, vaspet se je od nas odajal i vaspet obrnul banderu, i bolje za nas da je.

5. Krstić socialista.

I postal vam je socialista. Vi ćete se još spamećevat onch zbori, keh je držal na Matuljah, i kako je govoril, da svi ljudi bi morali imet jednako beći i ča ja znam ča je sve brbljal. No pul socialist ni ostal puno — on je videl da ni pul njih se ne papa kako bi on otel, pak je i njim obrnul škinu.

6. Krstić sopet Talijan.

Ča će sada, kamo će sada? Čovek njegovev koži ne promišlja dugo. Njemu je glavno dobitak — a mi znamo da g. Fabiani misli da bi on storil za dobitak i zlo. On vam se opet ponudil Talijanom, a kako Talijani ne gledaju na tanko, kada im se treba s nami borit, oni su i ga lepo opet prijeli, da se moru pul prve prilike s njim okoristit. A ta prilika je i prišla. Izbori su za Beč — a Talijani bi oteli zbrat ljude, ki će pred svetom vapit da je Istra talijanska zemlja. I tu im pomaže Krstić sa svojom „Krivom Slogom“.

7. Ne verujte Krstiću!

Kad se sve to zna, i kad se sve to može i dokazat, je moguće, da bi se još moglo nač ljudi, ki bi verovali takovemu čoveku? **Ako ni istina ča smo mi napisali neka nas tuži slobodno — ma on tega ne će, zač zna da bi mu se onde crno na belem pokazalo ča je i kakov je.** On je plaćenik talijanski, a najzlostnije je, da oni beći, ki mu Talijani davaju, da ćemo morat plaćat svikoliki va frankkah. Za to se neka nijedan ne čadi, ako su mu prevelika plaćala. Mora ju bit, kada Talijani troše toliki beći za „Krstićevu Slogu“ i za vino s kem se, kada su izbori blizu, prodanci po oštarijah napajaju. A našem puku, kega more i muće i desno i levo, mi davamo jedan savjet: Neka se drži dugo od Krstića, neka mu ne veruje, temu čoveku, ki je već toliko puti banderu obrnul. Ne verujte temu tudjemu plaće-

niku, ki ne gleda nego kako bi Vas Talijanom zručil, da oni z Vas delaju ča ih je volja, ne verujte mu — već dajte se razlogu i vi ki ste šli po krivem pute, vratite se nazad na pravu stazu, tamo ćete nač sveli nas, svu vašu pravu braću, a mej nami one naše dve diki Spincića i Laginju!

Izbori za petu kuriju u Istri.

Leta 1896. bil je va bečkem parlamente učinjen zakon za izbor zastupnika iliti deputata za petu kuriju. Polag tega zakona imaju u svakoj provinciji pravo zbira va bečki parlamentat po jednega ili više zastupnika svi oni Austrijanci, koji su navršili 24. leto i koji nisu bili pedepsani od kriminalskog suda, sve jedno plaćaju ili neplaćaju ča od franjaka. Naš Cesar i Kralj je ta zakon potrdil i leta 1897. se je po tem zakone za prvi put zbralo deputate za petu kuriju. I pravo je, da je Naš Cesar i Kralj ta zakon potrdil zač, kad je svaki i ako ne plaća poreza iliti franjke, dobar da pušku nosi mora imat i pravicu da bira zastupnika u bečki patlament. Istra bira samo jednega deputata za petu kuriju. — Leta 1897. bil je v Istre zibran va petoj kuriji Talijan Dr. Bartoli premda ima v Istre naroda naše krvi i jezika preko 80 tisuća više nego Talijani.

To se je tako dogodilo jerbo su to leto počinili Talijani v Istre svega i svučesa na škodu našega naroda, samo da bude zibran Talijan. Nećemo Vam na dugo pripovedat ča i kako, samo ćemo spomenut Labinj. Tamo su leta 1897. na tisuća naših kmeta pred gradom čekali da glasuju za Dr. Laginju. Nu labinjski Talijani, koji su se bojali da bi prevladali naši kmeti zastrašili su njim da nesmeju prit glasovati u grad jerbo ako pridu da će svi poginut. I u istinu, labinjski Talijani bili su pripravili vrelu vodu i vrelo ulje, da u uzkih ulicah iliti kuntradah grada po kojih bi bili morali naši kmeti pro zlevaju na naše siromašne ljude vrelo ulje i vrelo vodu. — Kad su naši kmeti to videli i čuli rekli su: „idimo mi lepo doma jerbo da gremo u grad bilo bi krvi a nas bi ni krive ni dužne u tammice pohitali“. I tako se je dogodilo da su Talijani u Labinju zibrali svoje fiducijare. Recite malo ča ni to morda baš onako kako kada su Turci nevernici kršćane „nožičom“ klali. — I to živimo na koncu devetnajstoga veka!

Na takovi i drugi protuzakoniti način su Talijani leta 1897. zibrali Talijana Bartolića.

Ovo leto su namesto Bartolića Talijani odlučili zibrat nekega Bennatti iz Kopra za kojega niste sigurno do sada niš ni čuli. Oni su odlučili i ovo leto učinit sve moguće samo, da bude zibran ta Bennatti. Talijani znaju da bi bila najveća pravica, da bude zibran naš zastupnik, jerbo kako smo rekli je u Istri 80 tisuć našega puke više nego Talijani. Nego ovi ne mare za to. Talijanska stranka hoće da prikaže svetu da je Istra talijanska zemlja i radi toga hoće na silu da bude zibran Talijan Bennatti. Oni će i ovo leto kako su i 1897. ponudjat tisuće fiorini za glas jednoga fiducijara samo da bude

njihov zibran. Radi toga moramo mi ljudi hrvatskega i slovinskega jezika sve sile napet da ziberemo u petoj kuriji čoveka naše krvi i jezika da nebudemo pred svetom pasali za Talijane.

U petoj kuriji zibrat ćemo fiducijare a ovi će pak u mesecu janaru zbirat deputata. — Mi dakle moramo u petoj kuriji izabrat samo takove fiducijare, koji će na svaki način birat za deputata Dr. Laginju. Nije treba da Vam govorim ki je Dr. Laginja; njega u Istri poznaju svi a siromahi najviše. Međ nami rođen i uzgojen pozna i on svakoga i svaki kantunić u Istri, pozna naš i svoj dragi materinski jezik i pozna sve naše potrebe. On je već do sada učinil našem siromašnem kmetu toliko dobra da se neće na njega nikada pozabit dok bude veka i sveta.

A i za budućnost moremo se nadat da će nam puno koristit jerbo zna hoće i more.

Svaki koji proti Laginji piše ili govori ili koji dela da se u petoj kuriji u Istri bira drugoga zastupnika a ne Dra. Laginju taj nije prijatelj Istre taj je od Talijana pođkupljen i plaćen.

Mi moramo braće svi složno delat za Dra Laginju i njega zibrat da nebudemo spali pod Talijane koji bi hteli da istarski kmet bude njihov ščavo. U to ime neka nam pomože sam sve-moguć Bog!

Još par besed Lovrancem i Mošćeničanom.

Dragi moji Lovranci! Mili moji Mošćeničani! Vi ne ćete zamerit, ako Vaš barba Tončić i danaska malo počakula s Vami, ča ne da ne ćete? A pak zač bite mi ni zamerili, ter ja sam Vaš stari prijatelj. Koliko smo se već puti našli va onem našem starem foje, va onoj našoj lepoj i dičnoj „Našoj Sloge“, kš se već više od trejset let bori za pravice našega ubogega istrijskega kmeta, kega bi Talijani najrajji podavili. I va tem lepem i dičnem foje, va toj dragoj „Našoj Sloge“, Vi ste me našli puno puti — a i smeli ste se z onem, ča sam Vam ja pisal va mojih „Pačuharijah“ i va drugeh mojih pismeh. Va teh mojih „Pačuharijah“ ja sam Vam lepo litralal sve ove naše lovranske Kalabreze, ki bi oteli, da mi jutra spademo pod Italiju; ja sam Vam prikazal Kukumu, Blejamina, Valčića, Minjinjanja i tolike druge — i Vi ste se smeli svakiput, kada bim ja tem „Poperdilom“ malo popapril. Dunke nasmeli smo se već dosta — a ćemo i još ako će Bog — ma prišlo je vreme, da jedan put sprogovimo malo i mužki, kako treba. Zaludo je, dragi moji prijatelji, težka su nastala vremena, neprijatelj pakleni gleda na nas i nastoji, kako bi nas za vaveki vekom zatrl. Moja je dužnost, da Vam tega neprijatelja pokažem — da ga se morete čuvat. Ta Vaš neprijatelj je Talijan. On je bil Vaš neprijatelj od vavek. Stari, nekadanji Benečani su osiromašili Istru, oni su ju unesređili za vavek. Ti razbojníci prihajali su va naše kraje sa svojimi galerami i odnašali preko mora sve naše bogatstvo. Oni su krivi, da smo ostali malo manj prez zemlji — zač su posekli svi naši boški i umejki, a Vi znate kakova je to nesreća za kmeta, kada mu posečeš umejke. Od

svega ča je bilo ostane mu samo kamenje. I tako se je dogodilo — pogledajte malo Lovranci i Mošćeničani okolo sebe i ča ćete videt: sve samu pustošu. A tega ne bi bilo, da ni onch prokleteh Benečan — Talijani. Nego to su Benečani drago platili. Prišal je Napulion, pak njim je z vratom zavrul — i oni su tako našli plaću za svoje opačije, ke su storili po Istre i po Dalmacije. Nego barbarsko talijansko seme ni se s njimi zgubilo. Benečani su propali — ma su ostali Čozoti, i kakogod su prvo Benečani rovinali naši boški, tako su nam sada Čozoti podavili malo manj svu riču va more, tako da se naš čovek mora sada mućit i ubijat ako će čapat kakovega lignjića, dokle je nekada va tom istem more mogal s rukami ribu lovit. Pak su prišli talijanski trgovci z marunom v Reku i va Trst i tamo prodavaju Bog zna kakov kostanjicinu ceneje, nego bi ga mogli prodavat naši trgovci, ki imaju samo dobru robu. A tomu je kriv najviše lovranski komun, ki se niš ne briga, da goveran stavi daciću na talijanski kostanjicinu. Nego da bi to komun storil, on bi se zameril Talijanom, a podesta lovranski, pak meštar Grosman i Beljamin ča raje, da Vi svi kmeti prvo propadete, nego da se oni zamere Talijanom, s kemi oni dobro stoje. Tako i naši brzini artizani umiraju od glada, dokle Talijani, ki su se lepo imposesali va našem Lovrane, frajaju i čine lep život. To je koliko vidite na svoje oči. A koliko je tega ča vi ne vidite? Bi se moglo nač danas va Austrije jednega čoveka, ki ne zna kamo bi nas oteli zapeljat Talijani? Svaka njihova misal, svaki njihov pogled gleda va Italiju. A nisu svi Talijani va Istre takovi — ne — zač ima v Istre i talijanskeh kmeti, ki ne bi šli pod Italiju, da čete ih sve na male bukuniće stavit. Hote va Rovinj pak čete čut kako su oni kmeti proti onem Talijanom ki bi nas oteli zvuc pod Italiju. A ti Talijani, ki bi nas oteli zvuc pod Italiju, to su samo gospoda, ki znaju, da bi im va Italije dobro bilo, zač talijanski su zakoni storeni samo za gospodu, a ne za siromahi, zato i bežu talijanski kmeti i artizani ča z Italije — svako leto ih gre ča do sto tisuć — a gospoda ostaju, pak se lepo tove s mukom onih brzinih ljudi. To će Vam povedet svaki Talijan. Dunke gospoda su, ka bi nas oteli zapeljat pod talijanske kralja, a Vi se moji dragi Lovranci i Mošćeničani čuvajte talijanske gospode — čuvajte se ih kako vraga s pakla. Vi ne znate kakove su to pijavice. Hote malo v Istru, pak čete čut, kakovi su to Abreji. Još huji nego Abreji. O tem bi Vam znali povedat istarski kmeti na Puljšćine, okole Parenza i Capodistrie, odkuda je on Bennati, kega bi Vam radi storit za deputata va Beč. Tamo Vam Talijan posudi kmetu recimo 100 fiorini. Nego prvo neg će mu ih dat, odbije mu 15 fiorini interesa za jedno leto, to ih kmetu da samo 85. Oputa mu kmet mora pernest o Vazme jedan pršut, o Petrove voz sena, a o Martinje spud vina. I najzad mu Talijan stavi i kuću i selo i sve na inkant. Tako Vam delaju gospoda Talijani, ki bi oteli i z Vas tako delat. Ja to bi oni oteli storit, ti redentisti, ki su bili kapaci i va Monzu telegrafnat današnjemu kralju talijanskemu, kada su mu ono ota ubili,

ma za našu brzinu, pokoju kraljicu nisu se nank komponili, kada ju je ono pred dve leta ubil on pogan od Talijana. To je čaro, tu i slepi vide, pak ja se ne morem donaprećuditi, kako se more nać va Lovrane jedan čovek, ki tem talijanskem čarlatanom još i veruje! Ča će nam oni „grua“, oni „štajaroti“ i „lumbrelaroti“ mi smo tu doma i tu ćemo da gospodarimo, a Talijani, ako te ča imet — neka gredu lepo va Italiju.

Dunke ča storit? Dugo se držat od teh ljudi — i lepo se oslonit ua one, ki su vas svoj život pokazali, da su dobri i pošteni, a to su naši vredni deputati: Spincić i Laginja. Na njih se Vi oslonite i zadnja mi ova ura bila, ako ćete se za to nikad pokajat. Oni brane Vaš jezik — Vašu čast. Njim dajte i Vi svoj glas — a onputa njim povedite sve Vaše nevolje, i oni će ih onputa povedet našemu dobremu cesaru i kralju Franu Josipa. Posebno pak Vi, ki ste prošli 24 leta, dajte svoj glas dobremu duhtoru Laginji, i ja Vam morem reć, da će to bit i našem cesaru jako drago, znać naš cesar jako ljubi našega gospodina Laginju — ter on ga je pozval k sebe i na obed.

Živila dunke peta kurija i naš deputat duhtor Mate Laginja! Neka žive, a mi braćo zdravo i veselo!

Barba Tončić.

Mošćeničkomu puku na znanje!

Ja znam, kako se Vi, dragi Mošćeničani, dobro spamedujete, kako su pred četiri leta zadarni peljali jedno deset dvanašt Mošćeničani zakovane na Volosko. A ki je bil svema temu kriv? Ona gospoda va Lovrane, ki su Vam govorili, da ćete past pod Hrvatsku, da te Vas prodat, da ćete plaćat na kokoši i druge nespodobne stvari. To su gospoda, ki mej sobom talijanski govore i ki bi radi, da talijanski zajik po svuda zapoveda, na sude, po školah i druguda, a Vaš lepi materinski zajik da pod nogu hitite. I neki ljudi, ki neznaju čitat ni pisati i ki malo razumeju, daju se napući, pak drže s njimi i brižni misle, da drže za svoj zajik, a oni drže za njihuje Talijane, kakovi su bili oni, ki su bili namisloli va našega dobrega cesara bombu hititi, kada se je skroz Pazina va Pul peljal i ki bi radi, da Istra pride pod Italiju. Ma ne samo, da to neki veruju, nego neki počnu i svadju iskat, pak ljudi va nesreću pridu, a oni, ki su ih prevarili, se lepo jedan za drugim smeju i ruki taru od veselja.

I sada, kada su počeli balotacijoni za zastupnike va Beć, počel je on Afrikan za Dragi, kega svi dobro poznate, ljude strašit i nagovarati, da neka se čuvaju, aš da te ih prodat pod Hrvatsku. On poboštrica misli, da se ljudi prodavaju kako i kravi na škriljevem. A zna dobro, zać tako govori. On vavak teče po Lovrane i Voloskem, pak se s Talijani govovara, kako ima govorit, da Vas laglje zmnati, s najviše ga je puti videt na Voloskem kod albokata Constantina, kod onega najzagrženjega Talijana za Pazina, ki je poslan za va ove kraje, da seje nemir mej naš domaći puk. Još šam čul, da šior Afrikan zna ljudem i vino plaćat. A odkuda mu ti beći? On će to najbolje sam znati, ma onako avar kako je, težko da bi od svojega trošil. Osobito ovi dni on će okolo Vas teć, strašit Vas i govorit onako, kako su ga Talijani navadili. Ako bi komu prišal na vrata, da Vam takove prediki drži, metla zamite, pak ga pometite, neka gre va Italiju ale va Afriku mej oni črni i divi ljudi, neka njim dava rog za sveću, a ne Vam, ki ste pametni. Ja znam, da se neće ni jedan od Vas pustit više prevariti. Ja mislim, da su već i slepi mogli progledat i razumet, ki Vam je prijatelj a ki neprijatelj. Složni budite sada, kada budu balotacijoni. Složni budite kako su i Brsećani složni, svi

kako jedan. Svi ste jedne veri i jednoga zajika. Nemojte hitat Vaš materinski zajik pod nogu. Složni budite kako su po svudu našli ljudi va Istri složni. Pogledajte na Krišančine, Labušćine, Čepajšćine, Pazinšćine, Porošćine, Puljšćine, svagde su ljudi lepo složni i složno čuvaju i brane svoj zajik. Najveća sramota bila bi za Vas, kada biste svoj zajik kega Vam je Bog dal, pogazili. Pijivali bi sami na se i svet bi Vam se rugal. Zato Vi se lepo pogovorite z Brsećani keh čete zbrat za fiducijari, ki te poč pokle na Volosko zastupnika zbirat. Ti fiducijari, keh čete Vi zbrat, moraju bit pravi i pošteni muž, ki te veselo dat glas za našega Spincića i Laginju. — Spincić i Laginja su bili naši zastupniki i do sada. Ovo su Vam kmetski sini, ki poznaju naš narod va dušu. Znajju oni, ča našem puku treba. Znajju oni za nevolju našega kmeta, pak ga va svakoj prigode brane i za njegovo dobro govore. Da Vas ovi va cesarskem Beću ne brane i ne zagovaraju, ljudi moji dragi, ča bi z vas bilo? Kada su slabe letini, kada nam zame suša ale grād letinu, kako oni lepo prose va Beće, da se narodn pomore, da mu se franjki puste i druge stvari.

Da bin ja tel sve ono nabrajat, ča su oni za naš kmetski puk va Istre dobra storili, ne bin nikada finil. Da ni njih, Talijani bi va Istri delali z nas ča bi ih bilo volja.

Ja znam, da Vi ne čete zbrat takovi fiducijari, ki bi šli dat glas za talijanskega deputata. To bi bila sramota, kakove još nisu Mošćeniće doživle.

Prosim Vas, bi morda talijanski deputati ča za Vaše dobro storili? Ili bi morda oni Vas zajik branili? Oni bi rekli, da su ih Talijani poslali va Beć i da te i za Talijane i delat. Vaš zajik i Vaše pravice gledali bi da pod noge hitte. Rekli bi Vam, da ste bedasti, jer da sami zbirate deputate i sami ne znate kakovi. Za Talijani neka gredu glasovat oni z Rovinja, Pula, Poreča i drugih gradi, a Vi dajte svi glas za takovi muž, ki te pod dat glas za našega Spincića i Laginju.

Dakle još Vam jedan put preporučam, da budete lepo svi složni kako su i Brsećani i da na 7. decembra lepo svi pridete pak glasujte složno za naše muže. A ako bi Vam prišal va kuću, ale Vas na pute zastavil on Afrikan, ale kako ga zovu Kajfa z Dragi, ale kakov drugi trubilo, ki se neće nikako opametit, vrata njim pokazište, ale hrbat obrnite i recite njim: S takovimi ljudi, ki za Talijani delaju i svoj materinski zajik pod noge hitaju, mi ne ćemo da imamo posla. Dugo neka Vam je kuća od naše, i znajte, da ljudi, ki ne poštuju zajik materin nisu vredni da ih ova zemlja nosi.

Obćinski izbori u Kastvu.

Kada su ono lane bili izbori za reprezentancu va Kastve, je Krstić smrdelo tamo poč, lego je pošal svoja trubila, da budu onde za porugu celenu puku kastavskomu. On je brižan misel, da će s onemi svojimi mački prit na komunu do korita, pak kada temu ne beše, ostal je z dngem nosom. On je sirotina nemila va peste držal, da će se posset na poteštovu politronu, pak na! Kada je videl, da nism mu šli izbori va škvardu, storil je proti njim rekurs, a Talijani, ki su komac na to čekali, razvrgli su oni izbori, da ni sami ne znaju za ki uzrok.

Morali smo se dat spet na delo za drugi balotacijoni, a za pravo reć, nisu ni mački mirovali. Kada su bile liste izložene, rekurali ti je nebore proti njim Krstić, aš da nism po zakone složene, kako su mu rekli oni, ki su va nje zavirili. To je vela laž, aš kako smo čuli povedajuć, ni prišal nijedan va nje zavirit, ali čemo reć, pregledat jih. Ste ga videli, kako i ovide zna lagat! On bi bil tel zategnut s izbori, samo da mu Talijani sipju ča više beći. Lego kapitanat mu je ta put prekršil račun. On je brzo odgovoril, da ča govori va rekurs, da je mogal s čaricami dekanat, pak da bi se onkrat kumrestalo. I tako su prišli izbori na vrata. Krstić je za sve mile moći potekeval na okolo, da složni ča svojeh, pak da jih spravi balotat va građ. Lego ča čete, ča nećete,

od sve te njegove vojeki ni mogal obit, nego par gladubi. Pa kad je još doinal, da se naša hrvatska stranka siino pripravlja za izbori, počele su mu se brageše trent od straha, pak da ne bude opet osramoćen, kako zadnji put, rekaj je svojim ljudem, neka ne gredu balotat.

Mi smo lepo i deštro ovi dnji jedno-glasno zibrali našu reprezentancu, aš mački su se bali i nos pokazat. Tako treba! Budimo složni, pak nas nete moć predobit svi vrazi i sotone. Lego poj vrače k vragu! Čuje se, da je Krstić opet rekural zaradi oveh izbori. Ina pravo! Aš ča se ti više zateže, bolje je za njegov žep. Lego mi držimo, da ta put neće njegov valjat, kada se je sve lepo po zakone svršilo. Pak mi mu damo razumet, da čemo poč i deset puti na izbori, ma popustit nećemo. To se je i sada opazilo, kada smo videli, da je ljudi prišlo više lego druga leta. Va treten tele je glasovalo 127 više nego pasani put; va drugen tele glasovalo jih je 205, va prven 21, to je 2 više nego zadnji put. Da su se mački samo pokazali, bilo bi još stotine i stotine našeh prišlo na balotacijoni. Drugi put nadamo se da će jih još više prit. Tako i treba! Neka se vidi tvrda vera od puka.

Zibrali smo pak ove naše čestite muže: U I. tielu a) zastupniki: Blažić Mata pok. Antona Protić, Blažić. Host Andre Antičić, Hosti. Mavričić Frane, Gor. Rukavac. Dukić Frane, Kastav. Monjac Frane, Zamet. Medvedić Luka, Klana. Jelovica Andre od Andra Mvričić, župan, Brnčić. Jurinac Rudolf, Kastav. Bumalj Martin od Antona Požar, Studena. Simić Ivan, Škalnica. b) zamjenici: Tibljaš Anton Marinčić, Blažić. Jurčić Frane pok. Josipa, Rečina. Simić Ivan Grgurina, Lisac. Šepić Mate, učitelj, Kastav. Kinkela Ivan, Bregi.

II. tielo a) zastupniki: Afrić Anton, župan, Veli Bergud. Bačić Ivan, Jurčić. Čiković Ivan, župan, Jurdani. Vlah Ivan od Ivana, Jušić. Mihelić Frane, Kućeli. Mavrović Franjo, Perenić. Grbac Ivan, Serdoč. Lučić Josip, Sroki. Dukić Anton, Trinajstić. Kinkela Mate Lovrićev, Zvoneča. b) zamjenici: Širola Anton Bernas, Bernasi. Spincić Anton, Pabri. Puž Mate Martinić, Puž. Spincić Josip, Spincić. Grgurina Ivan, Gor. Rukavac.

III. tielo a) zastupniki: Trinajstić Mate, Bernasi. Jelusić Kazimir, Kastav. Marčelja Anton Tonažev, Marčelji. Simić Vjekoslav, Matulji. Kundić Mate, Pabri. Slavić Ivan, Puž. Ferlan Vjekoslav, Rubeš. Kinkela Vjekoslav, Dol. Rukavac. Lučić Anton, Saršoni. Prof. Spincić Vjekoslav, zastupnik naroda iz Spincić. b) zamjenici: Pavlinić Josip, Jurčić, Lipić Ljudevit, Jušić. Serdoč Mate Marković, Serdoč. Gauš Josip, Klana. Afrić Mate, Veli Bergud.

Sada Vas ja malo pitam: čemu je svoje to Krstićovo ponašanje? Vidajte malo. Zarad njega već se po drugi put balotalo. A pul tega svaki put ima komun ku stotinu stroška. Ča će poravnat račun Krstić al mi? Pak i ljudi imaju pul tega špendije i zašade dobitak, a ki će pak njim povratit? Vidite malo, kako nam Krstić naprućuje stroški prez potrebi.

Pak čujte još i ovu. Zarad Krstića je guveran svrgval prvi izbori. Ontrat je bila njegova dužnost, da pride na drugi izbori, pak da prova sreću. Ma šjor no! On ni prišal, ni svojev poslal na izbori, kako mu je dužnost bila. Zać je onput činih jih razvrci, a? Ča vam se para? Ča neće to reći igrat se na slepega miša, al još bolje rećeno, za nos vnc guveran i ljudi. Vidite malo! Za njegovu urtu, mora naš komun i ljudi trošit prez potrebi, a trošak će morat nosit svi Kastavci.

Najbolje bi bilo, da Krstića storimo za poteštun, pak onda bi bil va komun mir. On toliko rnje i kopa pod našem poteštun i zastupstvom, keh je kapitanat i sad pohvalil za dužno i pošteno upravljanje s obćinom. Ste videli malo! A kako je ono kapitanat sudu pohvalil Krstića? On je pisal, da je Krstić vredan za dobitak storit slabo delo. Ste čuli malo? Pak ča takovemu da mi damo

škare i sukno na komun. Ala jescero vrazi ma bi strigal! Pak još ga neki drže za sveca! Ala siroti sirotinaste, kada sam vam oće!

Da Krstić pul nas predobi, Bog s nami! Prvo ča bi bilo, bi gledal komun dat Talijanov v ruki. Ala onkrat bimo tanko preli! Onput pak bi još činih obćinu razdelit i tako bi postignul ono, za čem gredu Talijani naj-manje dvajsetak let. A, to je lepi spasitelj, ki tako misli s nami: vreo nas na cestu, poslat nas s truhom za krahom.

Kada su se ljudi pul oveh zadnjeg izbora onako fanjski ponesli, mi moremo miru spat, pak magari ako se Krstić na vrh Ućki nasadi na glavu. Samo ljudi božji i napred složno, aš se reće: va sloge je moć. Tako čemo samo moć očuvat naš komun od propasti. Zavapjimo sada veselo, da nas čuje sve selo: Živila naša reprezentanca sa našim glavarom Jelusićem na čeln! Pak zapevajmo da nas čuje dol i breg:

„Mora valje past mrtav,
Ki podkapa naš Kastav!“

Sastanak va Poljanah.

Kako ste već valjda čuli, gosp. urednik, imali smo kod nas u nedelju dne 18. dogovor, na kega je prišal lepi broj ljudi. Predsjednik dogovora je bil naš vredni kapelan Miko Barbić. Lepo je govoril gosp. Dr. Janešić ljudem o tom, kako nam škodi vinska klauzula s Italijom i od kolike su vrednosti za nas izbori ili balotacijoni za bečki parlament. Nakon svoga govora on je pozval sve ljude, da složno daju svoj glas za našega domorodca gosp. Dr. Mata Laginju, ki se je vavak pokazal, pravi prijatelj kmeta, buduć je i sam kmetski sin, ki je već toliko dobra storil našem narodu; a spomenu je još i to, kako je njegova zasluga, da je bil hićen dole ezoner (180.000 for. daga, kega bi morali Istrani platiti). Dalje je spomenu, da je zasnaga dolitura Laginje, da su se po Istri storile tolike posujilnice i gospodarske zadruge i to sve na veliku korist kmeta. Ipak se je našlo ljudi, ki su zato bili poslani dole (znamo ki je hodil i po njih) i ki su rekli, da oni nete duhtora Laginju. Kad bi se ih pitalo zać ga nete, nebi znali odgovorit ni bele, neg bi rekli koju bedastu, ku nebi pas na maslu polokal. Oni siromahi ne znaju zać ne te svojega čoveka; ni ne znaju zać te Talijana, oni su brižni kako papagali, ki govore ča ih drugi nauče, ne znaju mislet ni sudit svojom glavom a to je ono naše najveće zlo, peljaju nas siromabe s vezenemi očijami va — jama! Al je morda još ki tako bedast, ki bi mogal vovdat je-dnemu Krstiću, da će nas Laginja i Spincić prodat pod Hrvatsku, kako vreo fažola ali krumpira!!

Da ostane zapisana na vičnu sramotu naših prodanac, povedat ču vam još i ovu. Kad je naš vredni kapelan opominjal ljude, da bi lepo i pošteno od njih bilo, da daju svoj glas za našega vrednoga Dra. Laginju, ki je već dosta dobra storil našem puku, našal se je neki prodanac, ki je rekaj (ono, ča su ga Talijani navadili) naime da za popa ni politika, nego crekav. Na to mu je rećeni gospodin odbrusil, da je njegova sveta dužnost skrbeti se i za duševno i za telesno dobro svojega stada i još je rekaj onomu istomu, da on je bil usiljen prit simo, da mu reće ku za njegovu dobro, kada njega ni nikad va crekve. Vidite, kakovi su vam pul nas ti zagriženci! Čeć dobro? Ne! Čeć zlo! Da, z obemi rukami! Goni tovara na most, on neće nego pod most.

Na kraje imam vam još spomenu, da je na tem dogovoru bilo nekoliko gospodi iz Opatije, ki su nas zavabljali z lepim pjevanjem. Lego pul tega dogodila se je jedna stvar, ku me je skoro sram povedet. Kad su ta gospoda — a i mi smo njim pomogni — izpevali cesarsku pesmu „Bože živi“ i na koju su rekli „živio cesar Franjo Josip I.“, našal se je neki od talijanske stranki, to je jedan od oneg, ki drže s Krstićem, pak je zavapil „krepa“. Onda se je stal gosp. kapelan, pak njim je oštro rekaj da ča se ne svame i da ča su već tako dugo prišli, da kad mi kličemo „živio cesaru“, da oni viču „krepa“?

da ča već delaju kako pravi iredenti Talijani, ki bi oteli, da pridemo pod gladnu Italiju! Zatim smo se rasli vesel, da smo čuli pametnu i pošteno besedu, rečenu prez straha od njejednega, a oni drugi, ki su prišli delat smutnju, ostali su z dugim nosom.

Dve besede Brežanom i Rukavčanom.

Draga moja braćo! Najveće zlo za Vas Brežane i Rukavčane je to, da mislite z glavom za torbe; ča Vam Vaš albukat matuljski reče i va glavu zatučo, to Vam je kot sveto evanjelje. Mane Vas je jako žal, zač vidim, da niste baš ni Vi toliko krivi, nego oni, ki Vas napućuju. A ki su pak ti Vaši prijatelji? Spesajmo ih malo, pak ćemo videt, kakova je to roba. Va prven rede je ta Vaš Krstić. On sam je bil jedanput velik Hrvat, pak su ga zaradi tega njegovoga Hrvatstva rečki Talijani per šup z Reki stiral. Prišal je k van va Kastavščinu z nekakovim starim babu, ka ga je hraula, a svoju ženu i drobnu dečicu stiral je od sebe i sada mu brižna deca nejde va Trste od glada pogibaju. — Dunke, kadaj prišal semo va Kastavščinu prehtelo mu sej bit podesta kastavški, ma većina Kastavac ni otela takovega čoveka za podeštu, zač imamo hvala Bogu dosti domačih poštenih ljudi, ki znaju gospodariti z občinom. I tako ča ča no — dobitka nigdere, za albukata nesme delat i on Vam je lepo storil ča j' niš. Počel je pljuvat na ono, ča muj bilo prvo najmilije — zatajil je svoj zajik, kako god je i Juda Boga zatajil. Talijani mu plaćaju i beći mu pošilju za onu mačju Slogu a on dela za njih.

Talijani pak su naložili, da Vas neka muči, da i Vi zatajite svoj rod, svoj zajik, Vašu veru, pak kada bude vreme, da spade pod Italiju, kade ljudi miši i mački jedu, kade je toliko mizerija, da sami Talijani da beže po svete. Pitajte malo Polonija z Rukavca. I on je od glada pobegal. Krstić Vas, kako sam već gore povedel, samo smućuje, preti Van, da ča Vas Spincić i Laginja pod Hrvatsku prodad, a ja Van govorim, ki san se mej Vami rodil i ki ča ako ča Bog puli Vas i umret, da je to laž. Pak ča mislite, da on ča do Vas drž'i? Bora si! Čul san ga jednen mesto govorit, daj njemu lahko z Brežani i z Rukavčani, zač da su zapućeni i da ne razumeju. A pak koliko Vas je to z Krstićem? Borne na prsti bi Vas pobrojil. Samo pogledajte oko sebe, pak čete videt, da su svi pametnej Kastavci Krstiću hrbat obrnuli. Na drugoj strani vidite samo ljude, ljude ki stvar razumeju i ki su očeni, a s Krstićem, držite samo Vi i još par od njih, ki s njim deše arebrnjaki, ki mu jih pošilju Talijani z Poreča i z Trsta. Vi držite i verujete čoveku, kij stiral od sebe ženu, kega je neki dan podesta pazinski dal zapret va peržun, zač je i tamo hodil ljudi smućevat. Kada su izbiri kakovi, on Vam onputi plaća vino i žerilo, a ča mislite zač? Samo zato, da mu bolje verujete. da ga poslušate, da Vas za Talijane zapiše i kasnije Talijanon prod. Sada su bili izbiri za podeštu Kastavkega, ma se ni miga pokazal Krstić. On Vas je nagovoril, da ne hote zbirat, zač je znal, da Vas je malo, da nebite niš storili, da bite se osramotili i uvideli, da Vas vara. Sada ča bit brzo opet izbiri za deputata va Beč. On ča Vam sigurno zapovedet, da greste glasovat, a glasovat čete za Šlocarića, Lovrinu i još kega od njegovih generali, a oni pak te dat svoj glas za nekoga talijanskega albukata, ki ni ne zna, da su Brežani na svete. Tako ča Vas lepo Krstić napeljat i Talijanom predat. Draga pak stranka glasovat ča za našega Klanjca, za deputata Dra. Laginju, ki je čovek domači, ki je do sada za Vas delal i kij bil pul samega našega premilostivega cesara za jednem stolon na obedu.

Sad san Vam povedel, čaj Krstić i njegovi kumpanji, ča ča on s Vami storit, ako se budete s njim družili, san Vam povedel ča je Dr. Laginja i ča je druga stranka — pak birajte. Ako ste mazi, ljudi pametni i poštenti, nečete se dat prodad kot Krstića Tali-

janu, nego čete glasovat za domačega čoveka, ki ča Vam dobro.

Ako pak budete ostali trdi i zapućeni, kako Vas sam Krstić zove, onda Bog Brežani i Bukovčani, do par let čete morat poč po svete kot i Furlani. Kajat čete se, morat čete jist palentu prez smoka i Vaša ča Vas djeća onda proklinjat i Vaše kosti Vam ni va grobe nete dat mira. Promislite dobro, ča delate! Neka Vas Bog čuva!

Rukavčan.

Kako stojimo z izbori?

Dobro Hvala Bogu! Čujte koliko smo već tega dobili:

Veli Lošnj 5 fiducijari, Sv. Ivan od Steni 4, Žminj 9, Tinjan 7, Gologorica 3, Novaki 3 (ovde je Krstić fežol papal. Op. slagara), Lindar 10, Unije 1, Sv. Lovrinac 5. Sv. Martin 5, Dubrava 4; va ovelih trih zadnjih mestah Krstić se je hvalil, da nečemo ni jednega glasa dobiti a kamo jednega fiducijara. I pasani balotacioni nismo ovde imali ni jednog fiducijara, a sada ih imamo hvala Bogu 14. Onputa: Sansig 3 fiducijari, Valun 1, Pobegi 5, Dekani 12, Dolina 12, Karojba 6, Hrušica 4, Mune-Žejani 4, Bojzun 7, Čepić 3, Kršan 4, Beram 7, Gradinje 2. Groselco 3.

A sada čujte nekoliko besed od nekeh mesti, kade smo sve predobili:

Va Pobegeh.

Va Pobegeh, ki spadaju pod občinu Kopar, predobili su naši za 103 glasi većine. Tamo je izabrano 5 naših fiducijari. Valja pomislet, da su Pobegi blizu Kopra, tako rekuc na njegovih vratah, i da ča sad nisu naši tamo nikada predobili. Po tom se vidi, kako već ne moru trpet talijanske gospodi.

Na Sansigu.

Na Sansigu predobili su naši i izabrali tri čestiti fiducijari. Mislimo, da je to prvi put da se dobiva tamo. Susak spada pod občinu Lošnj, kade još Talijanaši gospodare. I vredni Sansigoti su pokazali, da valjaju zlata. Bravi! Tako valja!

Na Cresu.

Va prvog sekcije, ka je na otoke Cresse birala, najme va Valune, predobili su naši. Živilii!

Va Karojbe.

Va Karojbe izabrano je 5 naših fiducijari. Karojba spada pod talijansko njazlo Motovun. Ljudi su se već nasitili talijanskega gospodstva, i Talijani nemogu jih već dobit ni vinom, ni novcem, a ni pretjavim. Kremniti su ono ljudi.

Va Topolovca.

Va Topolovca, ki spada pod občinu Oprtalj ili Portole, predobili su naši. Meritaju medalju. Čast ovakvem ljudem.

Va Dolini i Dekanah.

Naše veće občine va Koparskem kotare Dolina i Dekani, osvjetlale su si obraz, kako i do sad svagda. Svaka njih izabrala je po 12 naših fiducijara. Živilii svjestni birači!

Va Čepiče.

Sobotu bil je izbor fiducijara va Čepiče. Naši fiducijari bili su izabrani jednoglasno. Talijanaši nisu se ufali ni prikazati se. Dva tri su samo iz daljega gledali svoju nevolju. Brizni! Va toj sekcije birali su birači iz Čepića, Brda, Jasenovika i Novevasi 4 fiducijari. Živilii svi!

Va Kršane.

Isti dan kada i va Čepiče obavili su se izbiri fiducijara i va Kršane. Birali su birači iz Kršana, Kozljaka i Malekraski 3 fiducijari. Strahovitom većinom glasi bili su izabrani naši fiducijari. Čast našim!

Naša sreća va Voloakem Kotaru.

Va kotare Voloakem počeli su izbiri fiducijara ponedeljak na dan 26. t. nj., i to va Podgradskoj občine. Toga dneva biralo se je va Munnah velikih za Mune velike i male i za Žejane, i va Hrušici. Va obeh krajevih bili su naši fiducijari, svagde 4, izabrani jednoglasno, va Munnah sa 168, va Hrušici sa 128 glasova. — Vredno je tu spomenuti, da je Krstić pasane subote poslal

tamo puno svojih krpetin, i sam s Ivakom išal tamo. Koliko oni čestiti ljudi do njega duže, vidi se s toga, da ni dobil ni jedne dnuše za se. Tako valja odgovarati na laži i klevete Krstičeve.

Kako vidite lepo jadrimo. Neka nam dobri Bog da, da još i ovuda po naših mestah pojbe ovako — pak čemo moć zavapit: Slava Tebi Dože, ki si nas oslobodio od talijanskega prokletstva!

Ljudi, smilujte se Lovranu i Moščenicam.

Ovi dni bil sam va jednem lepem društve, kade su se častni domorođci pogovarali za balotacione, ki ča se ovršit do nekoliko dan po celoj našoj Istri. Va tem dičem razgovoro palo je puno lepeh besed, i mogal sam čut, da je tamo preko Učke puk tako lepo pripravan da se bori za našu svetu stvar, da smo svi od veselja z rukami zapljaskali i zavapili: Bog neka očuva i počivi onaj naš dobar narod preko Učke, neka mu da onu moć, ka mu je potrebita, da se more obranit od paklenskeh neprijatelji našeh! A pljeskalo se je i našim vrednim i dičnim Kastavcem, Vološćakom, Opatijcem, Leprinčanom i Bersečanom, ki su vavek pripravni kako i oni naši preko Učke da obrane i očuvaju ovu našu zemlju suprot talijanske prevari. Svim se je pljeskalo, svih se je hvalilo, samo za moje drage Lovrance i mile moje Moščeničane govorilo se je s takovom tugom i s takovom žalosti, da me je od vele težkoj srce zabolelo. A najzad se je reklo: Mi smo za Lovrance i za Moščeničane dosta storili, da pridru va se i da vide ča se oko njih dela, ma kada oni vole verovat prokletom Taljanu, ki njim kako pijavica siše krv, nego li nam, ki se borimo za to, da budu jedanput srećni oni i deca njihova — neka njim bude — volja njihova! — mi čemo i prez njih poslat naše dične deputate Spincića i Laginju va Beč. A kada sam ja to čul, od muki nisam već mogal ni gledat i velika mi je tuga pala na srce. I rekam sam onem ki su tako govorili: Ljudi božji, ako imate jedno srce, za Boga, va kega svi verujemo, nemojte pušćat nas Lovrance i Moščeničane ovako sameh va rukah oneh prokleteh talijanskeh prodanci, ki oča da i nas prodaju talijanskemu kraju ter koliko je vremena, da su mu oni pogani telegrafali va Monzu. Oni išču samo to, da ovde zavlada talijanska bandera i da se našu zemlju zame našemu premilostivemu i dobrenu cesaru Franu Josipu prvemu. Ja, to bi oteli te sotone talijanske, prodad bi nas oteli pod Taliju, da more onputa talijanski goveran sve ove naše zemlje podelit mej one svoje gladne Talijane, keh je već puna Amerika, a i od kuda ih tiraju, zač ih je previše. Ča bi bilo z našega kmeta, da ne daj Bog ova naša zemlja pride pod Taliju? Sve bi mu zeli, sve do stomanji — bi, tako me Bog pomogal! A da se to laglje dogodi, znate ča su se domislili ti nesrećnici? Počeli su varat naš nebogi puk po Lovranščine i po Moščeniščine, da čemo ih mi prodad pod Hrvatsku. Oni to delaju kako i onaj tat, ki je ukral puno beći, pak je počel bežat i vapit: Tata, tata — tecimo za njimi, da ih čapamo. A on je to vapil samo da ne bi na njega misleli. Takovi su vam i Talijani i oni njihovi prodani gnjusni va Lovrance. Oni znaju dobro, da svaki njihov korak gre za tem, da nas prodaju Taliji, pak da se na njih nima sušpetta, to ti oni govore nam, da mi mislimo prodad naše kraje pod Hrvatsku. I sa svem tem naš njim puk veruje, kako da ne zna, da Franu Jozef zapoveda va Hrvatskoj jušto toliko, koliko i va Istre Ali zato ih ne valja zapustit, te naše ljude, nego im treba lepo sve stumačit, pak se ufamo, da ča već jedanput prit jedan dan, kada budu i oni razumeli, kada budu progledali i videli pred sobom jamu, va ku bi ih hotel rimut prokleti Talijan.

Ljudi ne zapućajte Lovrance i Moščeničane — smilujte im se — čuvajte ih, da ih vrag talijanski ne prodad pod onu gladnu Italiju.

Barba Tomčić.

Lovranci, čuvajte se!

Držite dobro na pamete ča ča Vam sada reč: Skrivite i tiho, da Vi vanjšćaci ne domate, Talijani komplotaju, kako bi sadašnji cimiter zapri a novega storili više na vanjšćine. Okolo tega se najviše ubija Beljamin, zač on zna, da kada ne bi već cimitera bilo kade je sada, da bi njegov vrt, ki je ondo blizu, valjal sto po sto više. I zato te cimiter ča dat — nego još te počekat ko vreme, dokle fine ovi balotacioni, zač ih je strah, da bite se vi pomutili proti njim. I još neč. Lovranski Talijani pitaju, da im komun da puno beći za grad, a Vi vanjšćaci govorite, da čete im pustit, ma neka se toliko potroši i na vanjšćinu. To je sa svem svega pravo: Sramotno je, da cela naša vanjšćina nima ni jednega poštenega puta — a ma kako da bite vi vanjšćaci bili kaze a ne ljudi, takovi su vaši puti. Nego kako vi drugi vanjšćaci ne pušćate, da oni va grade prospilju vašu muku za to, da im lepeše bude pred njihovim kućam, oni su odlučili, da ča kad se bude prvi put balotalo za prežentancu tako učinit, da bude njih više od vas, i tako da budu oni onputa mogli delat ča ih je volja i drago. Zato vam ja govorim, da se čuvajte, dokle ste na vreme. Ako vas Beljamin zove v oštariju, pak ako van puli zmujica vina počne govorit, da ono ni istina, vi mu lepo obrnite ledja i recite mu: Ča ste za nas storili? ku viru? povajete! Marš ča! Vavek nam predikate, da vi ljubite naš zajik, a kad tamo, svoju decu uzgajate va talijanskem. Obećevali ste nam i ovo i ono, pak ča ste nam dali? Smokvi. A ča je storil za nas on Bartulić, kega ste po sile čineli da ga zberemo va Beč — ča je on za nas storil. Marš ča — poznamo vas, talijanske liscice. Mi se ne čemo prodad za žmuj vina ni čemo storit ono, ča nam nalaže naša čast i naša korist — to ča reč — zbrat čemo Laginju, ki je već do sada svemu puku v Istre puno dobra storil. Ja, tako im recite, tako storite i tako me Bog pomogal, ako vam ne bude bolje.

Lovranci i Bartulić.

Ča je z Bartulićem? pitaju naši ljudi po Lovranščine i po Moščeniščine. Kamo je zginul? Trebada ga nisu vuki pojili! Nisu njega pojili ni vuki ni kalabrežki hajduki — Bartulić vam je zdrav i živ dola va Rovinje, kade sirotina promišlja, kako je svet strašno nezahvalan. Koliki kresi su mu pred tri leta goreli. Koliko se praša potrošilo va maškuli: Aviva Bartulić! Avira peta kurija! tako se je vapilo. A danas? Brizan Bartulić va kantan. Talijani ga nete, oni su rekli, da se je Bartulić dosta naplavoval po Beče, sada neka gre malo Bennati gore. Neka se svaki malo diverti. Sada već ne ča bit: aviva Bartulić — nego aviva Benatić! Tako se vidite Talijani menjaju. Nega ne čudim se ja njim, nego onem brižnem, ki gredu za njimi. Bože moj, kako se more nać v Istre ljudi, ki govore naš lepi zajik, pak gredu glasovat za čoveka, ki bi ih va žlice vode utopil?

Odprića korišpondenca od barbi Tomčića.

Gosp. Stari Tomić va Lovrance: Vi me pitate ča su za nas storili va Beče Spincić i Laginja. Ja Vam odgovaram: Oslobodili su puk od težkega plaćila — ezonera, ki je puno let tišćel Istrane i puno su još tega storili za dobro istarskega puka, zač su se skrbeli za njegovo dobro i njegovu sreću. A pitam vas ja: A ča je pak za Lovrance storil Bartulić? Oni rogi dedovi je storil on — ter oni rogi dedovi!

Gospa Ambrosini na Matuljah. Pogle nekoliko straha, ča ga je Krstić čapal va Boljune, ni nikakovo čudo, ako su mu se morale oprat mudandi, ma svakako ni ni lepo ni pristojno, da se te mudandi suše na publikem meste blizu staciona, kuda ljudi pasuju.

Gosp. Blagamin. Finalmente sada ste podest. Kupite jedan već cinturin — zač sada ča Vam se tripica dobranh razširi. Samo čuvajte se, da ne bite i Vi a kakove smokvi na tla grohnu.

Izbori fiducijara u kotaru Volosko.

Dan izbora	Kurija	Općina	Sekcija	Broj fiducijara	Biralište
26. novembra	Peta	Podgrad	Velo Mune	4	Velo Mune
"	"	"	Hrušica	4	Hrušica
28. novembra	"	"	Podgrad	4	Podgrad
"	"	Materija	Materija	11	Materija
29. novembra	Četvta	"	"	11	"
"	Peta	Jeljano	Jeljano	8	Jeljano
"	Četvta	"	"	8	"
30. novembra	Peta	Podgrad	Pregarje	3	Pregarje
"	Četvta	"	Podgrad	15	Podgrad
1. decembra	Peta	Lovran	Lovran	6	Lovran
3. decembra	Četvta	Kastav	Kastav	13	Kastav
"	"	"	Belići	12	Belići
4. decembra	Četvta	Lovran	Tuliševica	4	Tuliševica
"	Peta	Veprinac	Veprinac	4	Veprinac
5. decembra	"	Kastav	Sv. Matej	10	Sv. Matej
"	Četvta	"	"	10	"
6. decembra	"	Veprinac	Veprinac	4	Veprinac
"	Peta	Mošćenice	Mošćenice	6	Mošćenice
7. decembra	"	Kastav	Rukavac	6	Mihotići
"	"	"	"	6	"
10. decembra	Četvta	"	Draga	6	Draga
"	"	Mošćenice	"	6	"
11. decembra	Peta	Kastav	Klana	4	Klana
"	"	Volosko	Volosko	6	Volosko
12. decembra	Četvta	"	Opatija	8	Opatija
"	"	Kastav	Klana	4	Klana

Kako se rasvidi iz ovoga programa sekcija Rukavac birat će u petoj kuriji 6 fiducijara, nu ti fiducijari neće se birati kako je bilo raztrubili Krstić na svojoj „Krivjoj“ va Rukavcu, nego na Mihotićih kod Tončine. I tako je pravo, jerbo sa Mihotići baš u sredini svih vasi, koje u toj sekciji biraju. Krstić se je i ovaj put malo prerano pohvalio svojem moćnemi prijatelji. (Par para i na sto let najde).

Sekcija Kastav neće za četvrtu kuriju birat u Jušićih, kako je va predzadnoj „Krivjoj“ veseljem sigureval Krstić, nego u Belićih. I to je pravo, jerbo bi bilo sramotno, da oblasti poslušaju Krstića, kada se ima birat, njega, ki nima va petoj kuriji ni pravo glasa.

Ovom prilikom preporučamo svem našem pametnem izbornikom sekcije Rukavac, neka se ne daju savest od Krstića, da glasuju za njegove fiducijare, ki to pak birat Talijana Benatti, najvećega neprijatelja našega jezika i naroda. Svi oni, ki budu glasovali za Krstićeve fiducijare al su zalepljeni al su se Talijanom prodali, drugo se ne more pomisliti, zač svaki pametan i pošten čovek ako ima zbirat deputata će volet zbirat domaćega čoveka, nego tujeja, ki ni nema, kade je Kastavčina.

Dopisi.

Iz Matulji nam pišu: Dragi gosp. duhtor! Ja njim pišem ovo pismo va dobrem zdravlju, kako se ufam, da će i njih nać. Neka ne zamere, da njim pišem ovako grdo, aš nisam čovek od školi, pak i ruka mi je greteška za pero. Da njim pravu istinu sečem, ja sam jedanput bil Krstiću velik prijatelj. Kako je on lep za besede, me je bil doćal kako i mnogih drugih. Ja sam mislel, da on va istinu misli za naše dobro. Legu počel sam

ja malo mislet: tu se pije, tu se jede i puše verjinije sve za niš. A ki pak to plaća? — saxa se malo pital. Krstić nima nikakove renditi ni dobitka, pa svejeno žive kako veli gospodin i još nas napaja, kako da smo na pire. To nisu čisti posli. Neki mora bit interesan puli tega, ki to sve plaća. Pak za ča? Za niš drugo, lego da nas svadi z onemi va grade. Mane je bilo, da njim pravu istinu rečem gospodin duhtor, čudno, zač ga Krstić toliko ima s poteštun i s drugemi našemi ljudi. Ter prije je bil njih prijatelj, a sada dela sve omrazi od njih. Mislim ja i mislim, a mej tem bil se prosul glas, da Krstić dobiva beći od Talijani samo da komun smuti i pod njih vrgne. Ja sam ga bil jedanput za to popital, ali on mi je rekao, da to samo Hrvatini govore, da on ni Talijan, ni da neće nikad bit, da on je Slaven, a s Talijani da nima niš posla. San ti ja malo bolje pazil i čes videt Pavle vruga, neki dan prištal sam va „Našoj Sloge“ list Campitella, va kem Krstiću obećava 100 florini na mesec samo da „Krivu Slogu“ štampa. Ja sam ga valje prijel, ča su ti beći, a on mi je rekao, da to na sve niš ne spada. Vraga ne! Da ču ja pomoć naš komun skućit pod Talijana. Ja sam mu jih rekao par smoćneh, aš mi je bilo najzada zavrelo, da me drži za tovara, kako i mnogeh drugih, a on je počel na me naskakavat, da ča sam i ja Hrvatina. Ja sam mu nato rekao, da ja sam, ča su bili i moji stareji, a od danas naprvo, da neću već držat s onemi, ki su se prodali Talijanom i kem Talijani pošlju beći za mutit po komunne. To sam mu ja rekao — a on me je grdo pogledal, sam mislel, na sada će me pokret z očijami. Nego mane je jako drago, da sam još na dobu videl, ča i ki je Krstić i pajašji njigovi, pak da sam se od njih odkrižal, aš ja ne bim rad, da me moja deca va grobu klanu.

Omolko sam njim oteč napisat, aš ne bim rad, da me gospodin duhtor drže za „mačka“. Tako su stori i vnoji drugi pul Matulji, pak njim morem franjko reć, da jih nima Krstić već pul Matulji, ako ne još dva tri, ken je

više do lokila, lego do srama ljudskega. Ja bim još rad, da gospodin duhtor stave ovo moje pismo va njihu gazetu, neka ljudi vide, za kega dela Krstić, samo jih prosim, da nebi dali Stampat i moje ime, aš nekim rad s Krstićem posla imet. Još jih lepo prosim, da mi pošalju svoju gazetu, pak ča ju platit kako budem mogal, kada krunu, kada dve. Pak ja se ufam, kada budu jedanput prišli k Matuljam, kako uvažaju, ču njim se još ča potužit i dopovedet.

A sada jih lepo pozdravijam, njih i njih u gospu i svu dećicu i Bog s njimi! pak ako ni ovo napisano kako treba, neka poprave, aš nisam čovek od školi.

Iz Veprinca.

Nedelju 25. ovega meseca bil je izborni sastanak u Veprincu puli našega čestitega Frčića. Sastanak je bil sazvan od Dr. Ivana Pošćića za 2¹/₂ ure popodne. Okolo treće ure prišli su va Veprinac naš dični istarski sokol Spinčić, a s njim Dr. Janežić i Dr. Pošćić. Upravo na 3 ure počel je sastanak. Dr. Pošćić kako sazivatelj i predsjednik istega pozdravil je vrie Veprinčane i Poljančane, ki su u velikem broje prišli na sastanak. Za tem je govoril g. zastupnik Spinčić o talijanskoj i narodno-hrvatskoj stranke va Istre tako lepo da je jedan čestiti Poljančan rekao, da bi ga rado do zore poslušal. Dr. Janežić je još va malo al krepkih besed povedel kako nepošteno Talijani va Istre upravljaju z občinskim imanjem. Spomenul je kako je nesrećni Rigo pokral zemaljskoj kase 80 tisuć florini, kako je neki Corazza na komunjskoj kase va Motovune ukrad 15 tisuć krun, kako je va kase od komunkega špitala va Pale pofalilo 5 tisuć krun, a svemu tomu krivi su Talijani, ki puste da se nosi i krade na škodu svih nas, ki pak moramo na duplo plaćati. — Svi ki su tamo bili, su pomnjivo poslušali te pametne besede. Bilo je prisatnih više našeh maćak, ma ni nijedan oglašil se. Dr. Pošćić je pozdravil još jedanput svih i zaključil sastanak.

Iz Mihotići.

Kad su se naš dragi Spinčić, Dr. Janežić i Dr. Pošćić vraćali nedelju 25. o. m. od sastanka u Veprincu, zastavili su se u Mihotićih u „Čitaućici“. Tu je bilo sakupljeno jedno 150 ljudi iz Rukavca, Perenićeva, Kuteli, Polri i Varljeni, ki su se sakupili prez nikakovoga posebnega poziva.

Na 5¹/₂ ur počelo se je javnem sastankom, ter se je Liziju Kinkela zibralo predsjednikom istega. Prvi je govoril prof. Spinčić o agitacijah ča ih Talijani va Istre delaju proti našoj stranke, navlastite u Kastavčini. Za njim je govoril Dr. Pošćić o važnosti izbora za bečki parlament, a napokon govoril je još Dr. Janežić o škodi, ča ju dela domaćemu vinu vinskā klauzula. Za govorom prof. Spinčića oglašil se je za besedu neki Meštrić, već skoro porrema pijan, i pital je prof. Spinčića, da neka da Rukavcu nemaću školu, zač da prez nemaćega zajlika nemore njigova žena u Opatiji jaja prodavat. Spinčić mu je na to odgovoril, da nijedan Sušnjavičan nema nemaću, pak da prod

v Opatije sve jaja, kolikogod ih more pernest i po 5 i po šest soldi. Kako govore, Meštrica je Slocarić napil i poslao za čitalnicu da naših osramoti, pak je Meštrić ostal osramoćen i osramotil je onega, ki ga je poslao, kako kada su farizeji Isusa napastovali s cesarskem dinarom.

Marča mađjeh jenerali.

Za kitaru slošila teta Jambrosina.

Rata — rata — rataplán
Mondo ladro — šol d' un kan
Svak je od nas rovinan,
Intrigan i dišperan,
Mondo ladro — šol d' un kan,
Rata — rata — rataplán.

Rata — rata — rataplán,
Sve nam je šlo na inkant,
Prođali nam ošin stan,
Još nas gone s kući van,
Sve nam je šlo na inkant,
Rata — rata — rataplán.

Rata — rata — rataplán,
Crne miall maš' va stran,
Sad je i tako sve mamán,
Već frajajmo svaki dan,
Platit će to benj Taljan,
Rata — rata — rataplán.

Rata — rata — rataplán,
Neka živi šior Taljan,
Piranex al Rovinjex
Samo da nam da pinez,
Neka živi šior Taljan,
Rata — rata — rataplán.

Rata — rata — rataplán,
Hej, Taljane — beći van
Za jedan ćeš sam gaván
Dobit stotinu Brešan
I još vreću Rukavčan.
Rata — rata — rataplán.

Rata — rata — rataplán,
Neka žive šior Ivan,
Kij bil s Reke izagnan,
Prvo Hrvat sad Taljan,
Neka živi mađj ban,
Rata — rata — rataplán.

Svega po malo.

Kako Krstić zna šločevát. Krstić našampal je va svojoj krpetine dugi dopis tobože iz Novaki. Va tem dopise je našampal, da je sredu na 21. novembra, na dan Majke Božje od zdravlja imal Spiničić vodit sastanak na Novakih, ma da je pobežal na Cerovlje kada je čul, da će i Krstić na ta sastanak prit. Koliko je na tem istine nek sudi svaki, ki je mogal videt Spiničića pondeljak pred tim na povratku od sastanka u Žbandaju, ki ga je videl utork k večeru doma k Spiničićem iz Opatije prit, i ki ga je videl na dan od Majke Božje od zdravlja mašit u crekvici u Jušičih, pak cel ta dan za tem kod občinskih izbori u Kastvu.

Va istem dopisu je Krstić našampal kako da su ljudi va Novakeh kritičali živio Krstić i pozdravili ga lepo u Cerovlju. Čovek ki Krstića ne pozna bi mislel, da su svi ljudi kako jedan za njega. A kad tamo, drugi dan za tem su bili u Novakih izbori fiducijara pete kurije za Novake, Cerovlje, Zareč i Previž, i bili su izabrani ogromnom većinom fiducijari naše istarske hrvatske stranke.

Sad verujte ljudi njegovoj pisaniji.

Krstičevci su govorili, da su Spiničića, Laginju i njihove prijatelje na dan 14. novembra ljudi iz Čepića protjerali, i da bi ih bili ubili, da nisu naglo pobežli. Po tem bi on, ki ne pozna Krstičevce, mislel, da su ljudi u Čepiću i u onih stranah svi proti Spiničiću, Laginji i drugovom. Al bi se jako varal. Na dan 24. novembra bili su u Čepiću izbori fiducijara. Tamo su se prikupali k izbornu samo kakvi tri talijanaši ali Krstičevci; svi ostali na stotine glasovali su za fiducijare naše istarske hrvatske stranke. Tako reknuć jednoglasno bila su izabrana 4 fiducijara te stranke, koji će glasovati u petoj kuriji za Dra. Laginju. Bilo je veselo čuti, kako su ljudi srdačno kličali: Živio Laginja, živio Spiničić. Altroke da bi jih ubili.

Tri duhtori. To su vam Krstić, Bennati i Anjeli. A nisu to nikakovi anjeli. Anzi za duhtora Anjela je prišlo vanka, da je storil jednu velu velu porkariju, ma ja vam tu porkariju ne ću povedet ni napisat, zač ni miga naš lepi „Narodni list“ Krstičeva „Kriva Sloga“, va ku se more pisat sve ća će ki. Inšoma taj duhtor Anjeli je storil jednu takovu stvar, za kakovu su morda čuli povedat samo oni naši mornari, ki su po Grčkoj navigali. — Stumih se čoveku muti, kada pomisli, kakovu porkariju je taj smrad od duhtora storil. I benj, jušto ta duhtor je bil za talijanskoga deputata va Beće i više puta se ga je videlo abraceto hodit s Bartulićem. A hodil je on abraceto i s Bennatom, kega bi sada oteš zbrat Talijani za deputata. A to ni pravi posal, kada Anjeli z nekim abraceto hodi. A taj Anjeli je bil va veloj kumfidenci i s Krstićem — on mu je i beći pošiljal. A zač mu ih je pošiljal? Krstić vavek govori, da za agitation ne prime nikakovih beći, dunke zač ih je prijemal od duhtora Anjela? Ma neka bude kako je, ja samo znam to, da je dohtor Anjeli storil takovu jednu porkariju, ka se samo va Grčkoj dela. Lepi deputati pošilju va Beć Talijani!

Zač ne tužimo Krstića? Puno našeh prijatelji pitaju nas, zač naši zastupnici i domorođeci ne tuže Krstića radi svih oneh pogrdi i laži, ke proti njim va talijanskoj „Krivoj“ piše. Stvar stoji ovako. Za uvrede i pogrde, ke su učinjene va jenem foje ne sudi kotarski sud nego porotni sud ili giurati. Ti giurati su pak vavek samo Talijani a buduć Talijani Krstića plaćaju da onako piše je nemoguće ni pomislet, da bi ga oni odsudili radi tega pisanja, a on ki bi ga tužil bi moral još i stroški od pravdi plaćat. Ste razmeli sada, zač ne tužimo? Da mi pak i najmanju laž napišemo bi nas talijanski giurati valje odsudili, nego nas ne moru čapat zač mi hvala Bogu pišemo vavek samo istinu.

Komunjeki fanti i Krstičeva „Prava Sloga“. Kako od našeh prijatelji doznajemo, Krstić šilje svoju „Krivu Slogu“ na paketi podestarije Lovranskoj i podeštarije Vepri-načkoj, a podeštarije te „Krive Slogi“ dele med pak po komunjekih fanteh. To je po zakonu prepovedano, pak mi pitamo c. k. kapetanat na Voloskem, ako to zna, i ako zna, hoće to za buduće zabranit. Komunjeki fanti nisu za to plaćeni, da za jednu ali drugu stranku politiku bati, nego da svoju službu vrše. Ste me razumeli šior Anžulo i Blejamin?

Ki ih ne bi poznal, bi ih drago prodal. Čujemo, da je ovi dni porečka junta poslala županu Gornjega Rukavca i onemu iz Zvonice svakemu po 1100 krun tobože za ceste, kad tamo ti beći nisu bili poslani za ceste, nego za izbori. Kad su kakovi izbori onputa Talijani šilju na sve strani beći, samo da ljude mama. Svi ti beći se navadno zgube ni simo ni tamo, a onputa moramo ih svi skupa plaćati. I pravo nam je, kad neki te po silu da budu „šćavi“.

Deset tisuć krun će dobit Krstić ako more dokazat, da mi ne govorimo hrvatski, a isto toliko krun će dobit, ako je vređan dokazat, da Spiničić i Laginja gledaju kako bi prodali Istru Hrvatskoj, a dobit će i više krun, ako pokaže crno na belem, da ni najmanje pet puti banderu promenil. Ala dunke! Beći su već deponirani va dobrem meste. Ka fraja za Krstića, ako to dokaže.

Prva pobjeda na Labinščini. Brzjav nam je javio, da su naši pobjedili u Sv. Martinu na Labinščini sa 193 proti 116 glasova. Prije tri godine nisu naši na Labinščini imali ni jednoga fiducijara u petoj kuriji. Već sad jih imaju pet. Još neznamo, kako su prošli izbori u drugih sekcijah Labinske občine. Medjutim se srdačno radujemo toj prvoj pobjedi. Živili naši svjestni biraići, koji se nisu dali zavesti nit sladkim riečmi socijaliste baruna Lazzarini-Batjala, nit grožnjami nit mitom.

Nekem ter nekem pošterskem uredom va kotare Volosko. Puno njih nam se tuži, da nisu dobili zadnji broj „Narodnega lista“, a nekem da je i nekoliko foji pošalilo. Atenzion! da ne bude kumedije i da nebudemo morali pisat na direcion va Trst ale pak na ministarstvo va Beć! A našem prijatelom preporučujemo, da nam jave svaki put, kada bi im se ća takovega dogodilo.

Naša mala pošta.

G. dopisniku iz Kastva. Oprostite da ni moglo sve va današnji broj. Ne znamo kamo z dopisi, tako smo krcati. Bit će za drugi broj. Preporučamo se. Zdravi bili! — Čestitaj gospodi N. N., N. B. itd. itd. Lepa hvala na koraje, kega nam davate, ma mi bimo radi videli i ki šolat za predplatu. Naš list stoji za celo leto 8 kruna, a za kmeta 4 kruna, za pol leta plaća se — to se već razume — polovica, a jedan broj morate dobit za 4 helera. Pozdravljamo!

Telegrafi „Narodnega lista“.

Šapjane 28. novembra. Danas bil je va Jelšansken komune Krstić s celun kumpunijun mački. Jelšanci dočekali su ih va svih vaseh z mačjun muzikun i gonili su ih od sela do sela kako dive mačke. Krstić ni bilo lazno ni da po ceste teče, nego je po grabah skakal upravo kako i divi mačak, a za njim cela njegova kumpunija sve jedan za drugen. Da ste ih videli bite bili popucali od smeha. Čekada. — (Altroke da su Jelšane Krstičeve.)

Pazin 26. novembra. Krstić bil na Boljunščine. S njim je bil njegov pajdas Andrečić. Oteš su, da i ovde mute puk — ma su dobili po repa. Bilo je vrazje potkanje. Andrečića su dobro ovrtnjakali — komad je živ pobežal, a Krstić se je nekamo zgubil va blatun i razkinjen. — Campitelli plaća izdajstvo s florini, a mi z vritnjaki. Živila naša Istra!